

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUDU SESVETAMA
STALNA SLUŽBA U DUGOM SELU
Dugo Selo, Ul. biskupa Augustina Kažotića 13

Poslovni broj: Pn-42/2025-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu, po sutkinji toga suda Nataliji Suvaljko Ljubek, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Blažen Perić, OIB: 24233907582, iz Brdovca, Nova ulica 20, zastupan po punomoćniku Ognjenu Krznariću, odvjetniku u odvjetničkom društvu Krznarić & Alitović j.t.d. iz Zagreba, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862, iz Zagreba, Vatroslava Jagića 33, zastupano po punomoćniku Sanji Neveščanin Mateša, odvjetnici u odvjetničkom društvu Mateša & Kapitan d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon provedene i zaključene glavne i javne rasprave održane 11. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 17. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d. iz Zagreba, Vatroslava Jagića 33, da tužitelju Blaženu Periću iz Brdovca, Nova ulica 20, na ime naknade neimovinske štete i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege isplati iznos od 4.190,00 Eur-a (četiri tisuće sto devedeset eura) s pripadajućom zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 1.370,00 Eur-a od 2. kolovoza 2024. pa do isplate
- na iznos od 2.820,00 Eur-a od 2. prosinca 2025. pa do isplate

po stopi koje se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za isplatom iznosa od 1.080,00 Eur-a zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče na navedeni iznos od 2. kolovoza 2024. pa do isplate, kao neosnovan.

III. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za isplatom zakonskih zateznih kamata tekućih na iznos od 2.820,00 Eur-a od 2. kolovoza 2024. do 1. prosinca 2025., kao neosnovan.

IV. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.483,40 Eur-a (dvije tisuće četristo osamdeset i tri eura i četrdeset centi) s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos od 17. srpnja 2026. pa do isplate i to po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je 31. svibnja 2024. u Zaprešiću, došlo do prometne nezgode u kojoj je sudjelovao kao vozač osobnog automobila registarskih oznaka GU 857-MX, a koju prometnu nezgodu je prouzročio vozač osobnog automobila registarskih oznaka ZG 5809-JN, koje vozilo je osigurano kod tuženika policom br: 018000887760. Da je u opisanoj prometnoj nezgodi tužitelj zadobio tjelesne ozljede pobliže opisane u medicinskoj dokumentaciji, a koje su dovele do narušenja tjelesnog i duševnog zdravlja, a što nedvojbeno ukazuje na činjenicu da je kod tužitelja uslijed stradanja u opisanom štetnom događaju došlo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje. Slijedom navedenog, tužitelj potražuje naknadu neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti na tjelesno zdravlje, a koje da se očituje u činjenicama pretrpljenih fizičkih bolova te povrede prava osobnosti na duševno zdravlje koje se očituje u kvalifikatornim okolnostima – činjenicama pretrpljenog straha, duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti i radne sposobnosti te duševne boli zbog narušenja. Nadalje, da je trpio i imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njege druge osobe u obavljanju svakodnevnih aktivnosti. Tužitelj traži naknadu na ime povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, i to pravičnu novčanu naknadu za pretrpljenu neimovinsku štetu i imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njege u iznosu od 2.600,00 Eur-a. Nadalje, da se tužitelj obratio tuženiku u mirnom postupku radi naknade štete, te da je tuženik isplatio tužitelju nesporni iznos neimovinske štete i tuđe pomoći i njege u iznosu od 1.230,00 Eur-a. Tužbom potražuje na ime naknade neimovinske štete i tuđe pomoći i njege iznos od 1.370,00 Eur-a sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. kolovoza 2024. pa do isplate.

2. Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, od 4. travnja 2025., poslovni br: Su-198/2025 (list 21-22 spisa) određena je nadležnost Općinskog suda u Sesvetama za postupanje u ovom predmetu.

3. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom priznaje nastanak štetnog događaja, pasivnu legitimaciju i odgovornost, dok osporava visinu tuženog zahtjeva. Navodi da je tužitelju u mirnom postupku isplatio iznos od 1.238,83 Eur-a koji iznos da se sastoji od naknade neimovinske štete u iznosu od 1.200,00 Eur-a, naknade imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege u iznosu od 30,00 Eur-a te naknade imovinske štete za troškove liječenja u iznosu od 8,83 Eur-a. Drži da navedeni novčani iznos predstavlja pravičnu novčanu naknadu, slijedom čega osporava visinu tužbenog zahtjeva, smatrajući istu previsoko određenom, a sve imajuću u vidu jačinu i karakter ozljeda koje je tužitelj zadobio u štetnom događaju, orijentacijske kriterije te sudsku praksu.

4. Nakon provedenog medicinskog vještačenja tužitelj je podneskom od 2. prosinca 2025. specificirao tužbeni zahtjev na način da na ime naknade neimovinske štete i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege potražuje iznos od 5.270,00 Eur-a sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. kolovoza 2024. pa do isplate.

5. Tuženik se protivio navedenoj preinaci, te je istako kako zakonske zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva mogu teći tek od preinačenog tužbenog zahtjeva, a ne od odštetnog zahtjeva kako se to potražuje.

6. Tijekom postupka sud je proveo dokaz čitanjem materijalne dokumentacije koja prileži spisu: obavijest o utvrđenoj obvezi isplate štete (list 4 spisa), odštetni zahtjev (list 5-6 spisa), potvrda MUP-a i Zapisnik o ispitivanju prisutnost alkohola (list 7-9 spisa), medicinska dokumentacija (list 10-17 spisa), nalog za doznaku po šteti (list 29 spisa), ovjereni prijevod medicinske dokumentacije (list 37-52 spisa), zdravstveni karton tužitelja (list 53-65 spisa), nalaz i mišljenje sudske vještakinje Maje Vida od 28. listopada 2025. (list 78-82 spisa), saslušana je sudska vještakinja Maja Vida na ročištu kod ovog suda 3. ožujka 2026, te na ročištu kod ovog suda 11. lipnja 2026. Nije proveden dokaz saslušanjem tužitelja jer je punomoćnik tužitelja odustao od tog dokaznog prijedloga i jer je na ročištu održanom 3. ožujka 2026. tuženik učinio nespornim činjenicu da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali njegovi ukućani.

7. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07.- Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH,, 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22.,114/22., 155/23. dalje: ZPP) sud je ocijenio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Predmet spora je naknada štete (neimovinske i imovinske) koju je tužitelj pretrpio zbog ozljeda zadobivenih u prometnoj nezgodi koja se dogodila 31. svibnja 2024. u Zaprešiću, a u kojoj je tužitelj sudjelovao kao vozač osobnog vozila registarske oznake GU 857-MX.

9. Među strankama nije sporna aktivna i pasivna legitimacija, nastanak štetnog događaja i odgovornost tuženika za štetu. Nadalje, nije sporno da je tužitelj tuženiku podnio odštetni zahtjev i da je tuženik prije podnošenja tužbe tužitelju isplatio iznos od

1.238,83 Eur-a (1.200,00 Eur-a na ime neimovinske štete, naknade imovinske štete od 30,00 Eur-a na ime tuđe pomoći i njege i troškova liječenja od 8,83 Eur-a). Nije sporno ni da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali njegovi ukućani.

10. Sporna je visina štete, odnosno je li isplatom navedenog iznosa tužitelju u cijelosti nadoknađena pretrpljena šteta. Nadalje, sporno je je li dopuštena preinaka tužbe te zakonska zatezna kamata u odnosu na preinačeni (povećani) dio tužbenog zahtjeva, a sporan je i tijek kamata kako ga tužitelj traži od dana slanja odštetnog zahtjeva. Sporana je i broj sati tuđe pomoći i njege.

11. U odnosu na prigovor dopuštenosti preinake tužbenog zahtjeva koji je tužitelj učinio podneskom od 2. prosinca 2025. za istaknuti je kako je tužitelj navedenim podneskom povećao iznos neimovinske i imovinske štete, te se radi o preinaci tužbe u smislu članka 191. stavak 1. ZPP-a. Međutim, člankom 191. stavak 2. ZPP-a propisano je da ako tužitelj preinačuje tužbu tako da, zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe, zahtijeva iz iste činjenične osnove drugu novčanu svotu, tuženik se takvoj preinaci ne može protiviti. Tužitelj je tužbu preinačio (povećao postojeće zahtjeve) nakon provedenog nalaza i mišljenja medicinskog vještaka. Dakle, radi se okolnosti koja je nastala nakon podnošenja tužbe, a koja je odlučna i pravno relevantna, kako za postavljanje tužbenog zahtjeva, tako i za donošenje sudske odluke u pogledu visine štete, pa se takvoj preinaci tužbe tuženik ne može protiviti. Nadalje, sud primjenom članka 190. stavak 3. ZPP-a može dopustiti preinaku ako je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama te sud, uzimajući u obzir sve navedeno, takvu preinaku smatra dopuštenom. Također, tako preinačena tužba nema karakter novog zahtjeva, jer je riječ o istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi od početka samog postupka zbog čega se ne može reći da je u konkretnom slučaju riječ o drugom obliku štete te se presuda donosi u odnosu na stanje na dan zaključenja rasprave.

12. Na okolnost nastanka i visine neimovinske štete i imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege provedeno je medicinsko vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji Maji Vida, spec. fizikalne medicine i rehabilitacije, te je izvršen uvid u medicinsku dokumentaciju, te zdravstveni karton tužiteljice te je pregledan tužitelj od strane vještakinje.

13. U svom nalazu i mišljenju (list 78-82 spisa) stalna sudska vještakinja Maja Vida u bitnom je navela da je tužitelj u štetnom događaju zadobio trzajnu povredu vratne kralježnice, odnosno, distenziju vratne kralježnice pod MKB šifrom S13, V43. U nalazu i mišljenju detaljno navodi posjete tužitelja liječniku, na način da je isto započelo 31. svibnja 2024. kada je pregledan od liječnika u hitnoj službi te urađena RTG C kralj - profilni prikaz do C6 kralješka i RTG TH kralj, uz zaključak liječnika da je u tom trenu bez znakova akutnog kirurškog zbivanja, te je preporučeno mirovanje, ležati na ravnom, Schanzov ovratnik prema uputama, alalgetici te po potrebi pregled fizijatra. Tužitelj se nakon toga 12. srpnja 2025. javlja na rehabilitaciju u Moj zdravstveni centar u Grazu gdje je pregledan od fizijatra, te je proveo preporučenu fizikalnu terapiju kroz sedam dana i to 11. rujna 2024., 18. rujna 2024., 23. rujna 2024., 25. rujna 2024., 30. rujna 2024., 2. listopada 2024., 7. listopada 2024. u smislu terapije korektivne gimnastike, individualne terapije akutnog liječenja i TENS. U zdravstvenom kartonu nakon prometne nesreće zavedena dijagnoza cervikalni sy, nakon prometne nesreće sumnja na arterijsku hipertenziju. Iz statusa utvrđen simetričan hod, pogrešno držanje

tijela s protekcijom glave, mišićni spazam u području ramena i vrata s aktivnim okidačkim točkama, pokretljivost vrtane kralježnice u rotaciji prema desno i u inklinaciji prema lijevo blago ograničena. U tom području se ne nalazi senzomotorni deficit gornjih ekstremiteta, pokretljivost oba ramena uredna. Nakon fizikalne terapije pregledan od fizioterapeuta 10. listopada 2024. Tužitelj negirao liječenje ranijih bolesti ili ozljeda vratne kralježnice. I dalje se žali na bolove mišića vratne kralježnice, ograničene kretnje, 2-3x tjedno ima zatiljne glavobolje, uzima analgetike, kod igranja sa djetetom, kada ga pokuša nositi na vratu, zacrni mu se u očima, primjećuje povremeno utrnulost desne noge, noću loše spava, učestalo se budi zbog bolova u vratu, u vožnji učestalo gleda u retrovizor i boji se ponovnog udarca. Zbog bolova vrtane kralježnice ovu zimu nije mogao skijati, ne može ići u teretanu jer se bol u mišićima vrata pogoršava. Nakon uvida u priloženu dokumentaciju i pregledom tužitelja vještakinja je navela da je kod tužitelja došlo do trajnog smanjenja životnih aktivnosti za 5%, zbog i dalje zaostale bolnosti u vratnoj kralježnici, napete muskulature i ograničenih i bolnih kretnji, odnosno, da sada utvrđene trajne posljedice umanjuju opću, životnu i radnu sposobnost tužitelja za 5% u kojem omjeru su potrebni pojačani naponi u svakodnevnom životu. Funkcionalna sposobnost je smanjena, ali uz pojačane napore može obavljati sve potrebne aktivnosti kao i prije. Tzv. primarni strah bio je jakog inteziteta i kratkog trajanja, tzv sekundarni strah je u jakom intezitetu trajao 2 dana, u srednjem 7 dana u slabom 30 dana. Kasni strah trajao je 60 dana, a manifestira se zabrinutošću u situacijama prometa kao i za ishod liječenja. Bol jakog inteziteta trajala je 2 dana, srednjeg oko 7 dana, slabijeg inteziteta još 30 dana. Zaostale manje boli su trajnog karaktera ikao takve se ubrajaju u pojačane napore. Naruženost nije vidljiva, odnosno nema vidljivih ožiljaka ili deformacija uočljivo trećim osobama. Tuđa pomoć i njega druge osobe bila je potrebna za vrijeme provedenog liječenja (mirovanje) kod kuće u opsegu od 2 sata dnevno od 31. svibnja 2024.-10. listopada 2024. dok je mirovao, obavljao preglede kod liječnika, fizikalne terapije i fizioterapeutsku procjenu. Pomoć je bila potrebna za obavljanje higijene, pribavljanje hrane, vožnje na fizikalnu terapiju, na preglede, te druge svakodnevne potrebe. U stanju je obavljati sve uz pojačani napor od 5%.

14. Na zaprimljeni nalaz i mišljenje vještakinje tuženik je imao primjedbe u vidu ocjene smanjenja životne aktivnosti tužitelja za 5%, navodeći da nema uporišta za isto, također prigovara i ocjeni potrebe za tuđom pomoći i njegovom u razdoblju od četiri i pol mjeseca u trajanju od 2 sata dnevno kao pretjeranim, a uzevši u obzir i vrstu i težinu povrede koju je tužitelj zadobio. Oспорava i zatraženu zakonsku zateznu kamatu od od 2. kolovoza 2024., jer iz nalaza i mišljenja vještakinje proizlazi da je liječenje tužitelja završeno 10. listopada 2024., slijedom čega da je tuženik najranije idućeg dana mogao pasti u zakašnjenje s ispunjenjem svoje obveze.

15. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještakinje, ali je predlagao istu pozvati da se očituje može li se kasni strah podvesti pod strah slabijeg inteziteta, te je nakon provedenog vještačenja specificirao svoj tužben zahtjev na način da na ime pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu i imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njege potražuje iznos od 6.500,00 Eur-a, umanjen za nesporno plaćeni iznos od 1.230,00 Eur-a na ime naknade neimovinske štete i tuđe pomoći i njege, dakle ukupno traži isplatu iznosa od 5.270,00 Eur-a, sa zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos od 2. kolovoza 2024. pa do isplate.

16. Radi prigovora i primjedbi stranka vještakinja je saslušana na ročištu kod ovog suda 3. ožujka 2026. (list 240-241 spisa) te je ista u bitnom navela da ostaje pri svom nalazu i mišljenju koji je dala u postupku, navela je da bi se moglo reći da je taj kasni strah, strah blagog inteziteta te da je kod tužitelja strah trajao ukupno 90 dana, navela je i da u liječničkom kartonu tužitelja nije našla „zabilježenu ozljedu“ odnosno evidenciju ozljede koja bi upućivala na smanjenje životne aktivnosti za 5%, te pojašnjava da je zdravstveni karton iz Austrije drugačiji on hrvatskog zdravstvenog kartona te da se u istom samo šturo u 2023. navode reumatološke tegobe – bolovi u zglobovima, ali bez nekakvog detaljnog opisa ili obrade. Da je smanjenje životne aktivnosti kod tužitelja za 5% utvrdila prema tablicama, a nakon pregleda cjelokupne medicinske dokumentacije i nakon pregleda tužitelja. Time da se posebno ističe i kako se tužitelj tijekom pregleda kod nje žalio na bolove u vratu, poteškoće prilikom okreta vrata, također je utvrdila i napetost mišića desne strane vrata uz pozitivne okidačne točke, te ju je tužitelj obavijestio da ima potrebu uzimanja analgetika protiv bolova na tjednoj bazi. Također, da nije uzela u obzir pogrešno držanje tijela sa protekcijom glave prilikom ocjene umanjena živote sposobnosti jer je uzimala u obzir isključivo okolnosti nastale nakon ozljede tužitelja.

17. Kako je tuženik i dalje sporio broj sati na ime tuđe pomoći i njege, vještakinja je radi razjašnjenja navedenog ponovno saslušana kod ovog suda 11. lipnja 2026. (list 263 spisa) te je na upit suda obzirom da je u nalaz i mišljenja navela da je tužitelju tuđa pomoć i njega trebala za vrijeme provedenog liječenja (mirovanje) kod kuće u opsegu od 2 sata dnevno od 31. svibnja 2024.-10.listopada 2024. dok je mirovao, obavljao preglede kod liječnika, fizikalne terapije i fizioterapeutsku procjenu, je li isto znači da je tužitelju u cijelom tom razdoblju tuđa pomoć i njega bila potreban svaki dan u trajanju od 2 sata dnevno, navela kako slijedi. Tužitelju je u periodu od 31. svibnja 2024. do 12. srpnja 2024. odnosno do prvog pregleda kod fizijatra u Grazu bila potrebna tuđa pomoć i njega svaki dan u trajanju od 2 sata, nakon 12. srpnja 2024. do 10. listopada 2024. bila mu je potrebna u trajanju od 2 sata u one dane u kojima je pohađao fizikalne terapije i kad je imao pregled fizijatra u trajanju od 2 sata dnevno, a u ostale dane od 12. srpnja 2024. do 10. listopada 2024. u trajanju od 1 sat dnevno.

18. Stranke nakon saslušanja vještakinje nisu imale daljnjih primjedbi.

19. Nalaz i mišljenje sudske vještakinje i to kako pisani tako i usmeni s ročišta od 3. ožujak 2026. i 11. lipnja 2026. sud u cijelosti prihvaća jer je jasan, logičan, sukladan medicinskoj dokumentaciji koja prileži spisu, te sačinjen temeljem pravila struke.

20. Odredbom čl. 1045. st. 1. ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22, 156/2022, 145/2023, 155/2023 dalje ZOO), propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Kako je u postupku nesporno da je osiguranik tuženika u cijelosti odgovoran za nastanak štetnog događaja, te je utvrđeno da je tužitelj pretrpio ozljedu u tom štetnom događaju, to je na tuženiku bio teret dokaza (pretpostavljena krivnja) da je šteta nastala bez njegove krivnje, a što tuženik nije dokazao.

21. Dakle, u ovom postupku je utvrđeno da je osiguranik tuženika odgovoran za štetu nastalu tužitelju iz predmetnog štetnog događaja.

22. Temeljem čl. 19. ZOO-a, a u svezi čl. 1100. ZOO-a, tužitelj ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, kao i imovinsku štetu u vidu tuđe pomoći i njege u skladu sa odredbom čl. 1095 st.1. ZOO-a.

23. Člankom 1100. st. 2. ZOO-a propisano je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom. Sve navedeno su kriteriji koji utječu na ocjenu suda je li pravo osobnosti povrijeđeno u toj mjeri da zbog toga oštećeni ima pravo na isplatu pravične novčane naknade.

24. Sukladno nalazu i mišljenju vještakinje, kako pisanom tako i usmenom utvrđeno je da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, čime mu je nastala neimovinska šteta (čl. 19. st. 2. u svezi čl. 1046. ZOO-a). Pritom je uzet u obzir utvrđeni intenzitet pretrpljenih fizičkih bolova, pretrpljenog straha nastalih trajnih posljedica. Pored toga sud je utvrdio da tužitelju pripada i pravo na naknadu nenovčane imovinske štete povodom pružene tuđe pomoći u opsegu koji je prema ocjeni vještaka bio potreban s obzirom na pretrpljeno ozljeđivanje u štetnom događaju, sukladno čl. 1095. st. 1. ZOO-a.

25. Visinu neimovinske štete u ovom predmetu sud je utvrdio imajući u vidu pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeto na sjednicama održanim 05. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., a kojim su izmijenjeni Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda od 29. studenoga 2002. godine na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) povećavaju za 50%. Navedeni kriteriji i tako povećani iznosi (za 50%) primjenjuju se u primjeni Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18) kada sudovi odlučuju o visini pravične novčane naknade neimovinske štete u slučaju povrede prava osobnosti, a za obvezne odnose nastale nakon 01. siječnja 2006. godine i stupanja na snagu Zakona o obveznim odnosima /05. Međutim, opće poznata je činjenica da je u periodu od posljednje izmjene Orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda RH (lipanj 2020. do danas) značajno porasla stopa inflacije, te da ista sukladno javno dostupnim službenim podacima Državnog zavoda za statistiku za period od lipnja 2020. do listopada 2025. iznosi čak 32,6%. Vrijednost (kupovna moć) novčanog iznosa pravične novčane naknade koju bi oštećenik za istu ozljedu ostvario "na današnji dan" temeljem spomenuti Orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda RH iz 2020. u ovom je trenutku za više od 32% manja od vrijednosti/kupovne moći tog istog novčanog iznosa naknade štete koju bi tužitelj za tu istu ozljedu ostvario da mu se naknada štete isplatila, primjerice u lipnju 2020. odnosno u trenutku kada je stupila na snagu Odluka Vrhovnog suda RH o povišenju Orijentacijskih kriterija (lipanj 2020.). Samim time, oštećenik za isti iznos novčanih sredstava (broj i vrijednost novčanih jedinica) u ovom trenutku može kupiti trećinu manje dobara i usluga i drugih potrepština nego li što je to oštećenik za isti novčani iznos mogao učiniti/kupiti u trenutku kada je Vrhovni sud RH donio Odluku o povišenju Orijentacijskih kriterija za određivanje visine naknade štete kod povrede

prava osobnosti, a kod nekih proizvoda i usluga zasigurno je došlo do porasta cijena i više od 50%, a ponegdje i do 100%. S obzirom na navedeno Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda RH ne mogu biti "puka matematička formula" koja bi se trebala "doslovce", mehanički te na istovjetan način primjenjivati u svim postupcima naknade štete, već je potrebno uzeti u obzir sve okolnosti i specifičnosti konkretnog slučaja, pa je tako potrebno i osnovano uzeti u obzir i opće poznat i svima u svakodnevnom životu lako prepoznatljiv značajan porast stope inflacije. Navedeno je verificirano i u mnogobrojnoj praksi I-stupanjskih i II-stupanjskih sudskih odluka.

26. Uzimajući u obzir dob tužitelja (1993. godište), težinu tjelesnih ozljeda tužitelja, pretrpljene bolove i strah i duljinu trajanja istog, trajne posljedice navedenih ozljeda koje smanjuju opću životnu sposobnost tužitelja za 5%, kao i cilj kojem pravična novčana naknada služi i da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom, te imajući pritom u vidu i pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15. lipnja 2020. prema kojem su iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade za neimovinsku štetu povećani za 50%, a koje se primjenjuje od dana njegovog prihvaćanja (15. lipnja 2020.), kao i značajan porast stope inflaciju, ovaj sud je mišljenja da tužitelju temeljem čl. 1100. ZOO-a zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje pripada pravo na pravičnu novčana naknada u ukupnom iznosu od 4.500,00 Eur-a.

27. Na okolnost nastanka nenovčane imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege, kako među stranka nije bilo sporno da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružili njegovi ukućani, to je broj sati na ime tuđe pomoći i njege utvrđen vještačenjem. Sukladno provedenom vještačenju utvrđeno je da je tužitelju ista bila potrebna ukupno 184 sata od čega 51 dan po 2 sata dnevno, a 82 dana po 1 sat dnevno. Naime, utvrđeno je da je tužitelju ista u razdoblju od 31. svibnja 2024. do 12. srpnja 2024., što iznosi 43 dana bila potrebna po 2 sata dnevno, u razdoblju od 13. srpnja 2024. do 10. listopada 2024. u dane kada pohađa fizikalne terapije i kada odlazi na pregled (11.9.24., 19.9.24., 23.9.24., 25.9.24., 30.9.24., 2.10.24., 7.10.24. i 10.10.24.), što iznosi 8 dana bila potreba 2 sata dnevno, a u ostale dane od 13. srpnja 24. do 10. listopada 2024. što iznosi ukupno još 82 dana još 1 sat dnevno. Kako tužitelj ima pravo na tuđu pomoć i njegu i kada joj je pružana besplatno, tužitelju s te osnove, primjenom čl. 223. ZPP-a, pripada iznos od 920,00 Eura koji iznos bi bio primjeren cijeni sata tuđe pomoći i njege od 5,00 Eura, a koji iznos sud ocjenjuje primjerenim na temeljem odredbe čl. 223. st. 1. ZPP-a.

28. Kako je među strankama nesporno da je po odštetnom zahtjevu tuženik isplatio tužitelju iznos od 1.230,00 Eur-a na ime neimovinske štete i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, to tužitelju zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te za tuđu pomoć i njegu pripada iznos od 4.190,00 Eur-a, pa je riješeno kao u točki I. izreke ove Presude.

29. U preostalom dijelu od 1.080,00 Eur-a na ime naknade neimovinske štete i tuđe pomoći i njege trebalo je odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan i riješiti kao u točki II. izreke ove Presude.

30. Sukladno čl. 29. st. 1. ZOO-a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, pored glavnice duguje i kamate.

31. Tužitelju je dosuđena zatezna kamata na iznos od 1.370,00 Eur-a (prvotno postavljeni tužbeni zahtjev) tekuća od 2. kolovoza 2024., odnosno od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, dok je na preostali iznos 2.820,00 Eur-a ista dosuđena tužitelju tekuća od dana povišenja tužbenog zahtjeva, odnosno od 2. prosinca 2025. jer tuženik prije tog trenutka nije mogao pasti u zakašnjenje u odnosu na dio zahtjeva koji ranije nije bio postavljen. Pa je u odnosu na tijek zatezne kamate na iznos od 2.820,00 Eur-a tekući od 2. kolovoza 2024. do 1. prosinca 2025. tužbeni zahtjev trebalo odbiti kao neosnovan, slijedom čega je riješeno kao u točki III. izreke Presude.

32. Odluka o zateznim kamatama (osim u dijelu povišenog tužbenog zahtjeva) temelji se na odredbi čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14, dalje u tekstu ZOOP) u vezi s čl. 183. st. 2. ZOO-a temeljem koje oštećena osoba ima pravo i na isplatu zatezne kamate od podnošenja odštetnog zahtjeva do isplate jer se od tog dana smatra da je tuženik bio upoznat sa svim elementima štete, dakle i o njenom obujmu (tako i u Zaključcima sa sastanka predsjednika Građanskog odjela Vrhovnog suda sa predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova broj SU – IV – 155/16. od 12. travnja 2016.). Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske je u svojoj odluci Rev 373/2022-3 od 29. studenoga 2022. izrazio pravno shvaćanje prema kojem: „shvaćanje nižestupanijskih sudova, kojim se poistovjećuje pojam završenog liječenja s nastankom štete, protivno je pravnom shvaćanju revizijskog suda izraženom u odlukama broj Rev-550/14 od 18. studenoga 2015. i Rev-934/14 od 5. travnja 2017., na koje se i pozvala tužiteljica, a i shvaćanju ovoga suda iznesenom u brojnim odlukama, kao npr. i u odluci broj Rev 1056/2017-3 od 27. travnja 2021., a prema kojim je pri donošenju odluke o tijeku zateznih kamata na dosuđenu neimovinsku i imovinsku štetu sud dužan cijeniti odredbu čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, broj 151/05, 36/09, 75/09), kojom je propisano da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete u roku iz st. 1. toga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, ima pravo i na isplatu iznosa kamate i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva“.

33. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 2. ZPP-a i čl. 155 ZPP-a i sukladno važećoj vrijednosti predmeta spora u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 138/23, 107/25 dalje: Tarifa). Tužitelj je u ovom postupku uspio u osnovi sa 100%, dok je u visini uspio sa 79,51 %, odnosno ukupno je uspio u 89,76 %, dakle tuženik je uspio sa 10,24 %. Dakle tužitelju je trebalo priznati ukupno trošak umnožen sa 79,52 % do kojeg se došlo kada se od uspjeha tužitelja oduzeo uspjeh tuženika (89,76%-10,24%). Tužitelju je trebalo priznati trošak:
sastava odštetnog zahtjeva u iznosu od 200,00 Eur-a
sastav tužbe od 12. ožujka 2025. (Tbr.7.1. Tarife) u iznosu od 200,00 Eur-a
podneska od 2. lipnja 2025. (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 200,00 Eur-a
ročišta od 3. srpnja 2025. (Tbr.9.1. Tarife) u iznosu od 200,00 Eur-a
podneska od 2. prosinca 2025. (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 200,00 Eur-a
ročišta od 3. ožujka 2026. (Tbr.8.1. Tarife) u iznosu od 200,00 Eur-a
ročišta od 11. lipnja 2026. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 200,00 Eur-a

dakle ukupno 1.400,00 Eur-a x 79,52 %, odnosno 1.113,28 Eur-a uvećano za PDV 25%, odnosno 1.391,60 Eur-a.

Tužitelju je trebalo priznati i trošak sudske pristojbe tužbe u iznosu od 26,55 Eur-a, sudske pristojbe presude u iznosu od 86,35 Eur-a, trošak ovjerenog prijevoda dokumentacije u visini od 250,00 Eur-a, predujma za izadu nalaza i mišljenje vještaka u iznosu od 591,84 Eur-a, te troška dolaska vještakinje na ročište na dva ročišta u iznosu od 137,06 Eur-a, dakle ukupno 1.091,80 Eur-a.

Tužitelju je sveukupno trebalo priznati trošak postupka u iznosu od 2.483,40 Eur-a, sve navedeno uvećano za zatraženu zakonsku zateznu kamatu tekuću od dana donošenja presude pa do isplate u skladu sa odredbom čl. 151.st.3. ZPP-a.

Tužitelju nije priznat trošak dolaska na ročište radi objave presude jer tužitelj na isto nije pristupio.

Dugo Selo, 17. srpnja 2026.

Sutkinja
Natalia Suvaljko Ljubek

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Županijskom sudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, odnosno od dana dostave prijepisa ove presude, u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335.ZPP-a).

Dna:

1. Tužitelju po pun putem OPS uz pristojbu presude
2. Tuženiku putem OPS

Broj zapisa: **9-3088a-ea62e**

Kontrolni broj: **0e66f-1593b-0dd27**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.